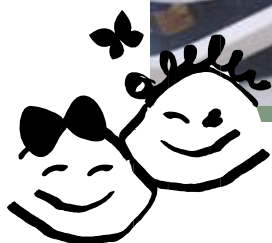

Περιοδική έκδοση συνεργασίας
και επικοινωνίας των μαθητών
του 3^{ου} Γυμνασίου Σύρου

Χρόνος 11^{ος} - Αρ. Φύλλου 32 - ΜΑΪΟΣ 2005

■ Τι συνδέει τις δυο φωτογραφίες;

■ Το ταξίδι για την Ιθάκη...

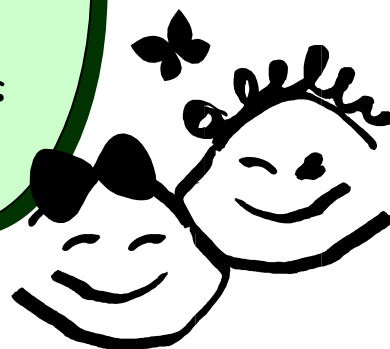
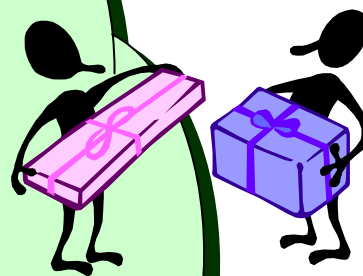

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Βόλτες και περίπατοι.
Ξεναγήσεις κι εκδρομές.
Μονοπάτια και πέλαγα.
Φιλίες που δημιουργούνται και δεσμοί που
«κτίζονται».
Ένας χρόνος που φεύγει και οι αναμνήσεις που
θέλουμε να μένουν.

Ένα τεύχος νοσταλγικό. Ένα τεύχος που
γράφτηκε για να διαβαστεί τώρα, αλλά και σε
ένα χρόνο και σε δυο χρόνια και σε δέκα χρόνια.
Και τότε ακόμα ν' αφήσει μια γεύση γλύκας σ'
αυτόν που θα το διαβάσει, ένα χαμόγελο, μια
μυρωδιά απ' τα παλιά.
Βλέπουμε από το μέλλον ένα παρελθόν γεμάτο
από τους συμμαθητές μας, τις αγωνίες μας και
τις χαρές μας, ένα παρελθόν στο σχολείο... μια
ζωή ολόκληρη...
Εμπειρίες...εμπειρίες...

Εκ μέρους της Συντακτικής Επιτροπής

Ταξιδιωτικές εμπειρίες

Εμπειρία χαρακτηρίζεται κάθε βίωμα που καταγράφεται ως σημαντικό στοιχείο προσωπικής γνώσης*, ως ξεχωριστό γεγονός που συχνά χωρίς να το καταλαβαίνουμε χαράζεται στη μνήμη μας και μπορεί να έχει επιρροή στην προσωπική μας ζωή. Πολλές φορές η έννοια της εμπειρίας μπερδεύεται με την έννοια της ανάμνησης, γιατί στ' αλήθεια έχουν άμεση σχέση - μια σχέση που νομίζω θα έχετε κατανοήσει μέχρι το τέλος της επόμενης σελίδας.

Λοιπόν, οι εμπειρίες μπορεί να είναι πικρές, ξινές ή γλυκές. Αποτελούνται από καμπύλες και δεν έχουν καθορισμένο σχήμα, είναι δηλαδή ακριβώς σαν τα πορτοκάλια. Με την ίδια λογική, μπορούμε να φανταστούμε τη ζωή μας σαν ένα ανθισμένο δέντρο που συνέχεια βγάζει πορτοκάλια. Με τόσες λοιπόν εμπειρίες είναι πολύ δύσκολο να τις θυμόμαστε, και γι' αυτό χρησιμοποιούνται κάποια «τεχνητά μέσα» που τις καταγράφουν για να είναι διαθέσιμες κάθε στιγμή που τις αναζητάμε. Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα γι' αυτό το θέμα είναι, παρεμπιπτόντως, οι ταξιδιωτικές εμπειρίες.

Όπως ήδη γνωρίζετε από προσωπικής σας... εμπειρία, απαραίτητο για έναν ταξιδιώτη είναι η φωτογραφική μηχανή. Είναι το εργαλείο που αποθανατίζει τη «μοναδικότητα» της κάθε στιγμής και μας δίνει τη δυνατότητα να την κρατήσουμε για πάντα στη μνήμη μας. Από εκεί βγήκε και η φράση «αναμνηστική φωτογραφία».

Αρκετά συχνά, ένα άλμπουμ με φωτογραφίες μας κάνει να αναπολούμε και να βλέπουμε με νοσταλγία τις στιγμές του παρελθόντος. Άλλες φορές, συμβαίνει να βλέπουμε μια φωτογραφία με άλλο μάτι ή από άλλη σκοπιά, και να κρίνουμε διαφορετικά τη συγκεκριμένη στιγμή που αποτυπώθηκε στη φωτογραφία.

Κάτι άλλο εξίσου χαρακτηριστικό σε ένα ταξίδι, μια συνήθεια που έχει καθιερωθεί για τους ταξιδιώτες είναι η εύρεση του κατάλληλου «σουβενίρ» από τον τόπο που επισκέπτονται. Τα σουβενίρ είναι μικρά και συνήθως φτηνά αντικείμενα που δίνονται ή αγοράζονται ως ενθύμια από έναν τόπο και συνήθως σχετίζονται με αυτόν. Για παράδειγμα, για μια «παραθαλάσσια» ταξιδιωτική εμπειρία σουβενίρ δεν μπορεί παρά να αποτελέσει ένα όμορφο κοχύλι, ένα βότσαλο ή ο μικρός

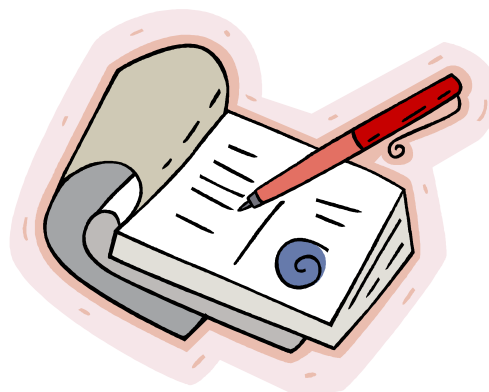

«Θησαυρός» που ξετρύπωνες μεσ' από την παχιά άμμο... Για μια «βουνίσια» ταξιδιωτική εμπειρία ενθύμιο θα μπορούσε να είναι κάτι σαν τον καρπό από μια ριψοκίνδυνα σκαρφαλωμένη βελανιδιά, το αποξηραμένο φύλλο ενός πλάτανου ή ξανά μια πέτρα που κάποτε βρεχόταν από τα γάργαρα νερά της πλαγιά όπου θα ήθελες να ζεις...

Υπάρχουν βέβαια και πιο οργανωμένες επισκέψεις όπως αυτές σε μουσεία ή αξιοθέατα μιας μεγάλης πόλης, όπου μπορείς να αγοράσεις έτοιμα σουβενίρ όπως εντυπωσιακές καρτ-ποστάλ, μπρελόκ, μινιατούρες κ.ά. που όμως δεν έχουν ιδιαίτερη αξία καθώς δε μοιράζονται αυτή τη μοναδικότητα που λέγαμε της ταξιδιωτικής εμπειρίας που συμβολίζουν.

Ένας τρίτος τρόπος για να «αποθηκεύονται» οι ταξιδιωτικές εμπειρίες, παλιός αλλά δημοφιλής και στις μέρες μας, είναι η καταγραφή τους στο «προσωπικό ημερολόγιο» του ταξιδευτή. Αν και «μια φωτογραφία ίσον χίλιες λέξεις» ο γραπτός λόγος σου επιτρέπει να περιγράφεις τις (ταξιδιωτικές) εμπειρίες σου εξίσου παραστατικά. Συνηθισμένο είναι επίσης να γράφουμε τις εμπειρίες μας και να τις στέλνουμε σε κάποιον φίλο με το ταχυδρομείο, το κινητό ή με e-mail. (Αν και η περίπτωση του γράμματος είναι μάλλον η πιο οικονομική, έχει το μειονέκτημα πως ό,τι γράψαμε βρίσκεται μόνο στα χέρια του παραλήπτη-φίλου μας. Στις δυο άλλες περιπτώσεις αντίστοιχα περιοριζόμαστε αναγκαστικά σε σύντομες και λιτές περιγραφές κι έτσι, ακόμα κι αν οι εμπειρίες μας βρίσκονται αποθηκευμένες στο φάκελο των Απεσταλμένων δεν έχουμε λεπτομερείς περιγραφές τους. Για τους παραπάνω λόγους είναι προτιμότερη η χρησιμοποίηση του ημερολογίου...)

Τελειώνοντας, να σημειώσουμε ότι οι εμπειρίες αποτελούνται από δύο σκέλη, αυτό που αφορά στις αναμνήσεις και το άλλο που αφορά στην πείρα (τη συσσωρευμένη γνώση που έχει κάποιος αποκομίσει συνολικά από τις εμπειρίες του στη ζωή*) και που είναι πολύ χρήσιμο (θυμήσου τις φράσεις «το πάθημα γίνεται μάθημα», «το δισ εξαμαρτείν ουκ ανδρός σοφού» και άλλες σχετικές). Όσα αναφέρθηκαν σ' αυτό το κείμενο σχετίζονται με το α' σκέλος των (ταξιδιωτικών) εμπειριών καθώς είναι τρόποι που τις ζωντανεύουν μες το μυαλό σου και, με πολύ όμορφο τρόπο, σου επιτρέπουν να τις ξαναζήσεις. Για το β' σκέλος δεν χρειάζεται να αναφερθεί κάτι γιατί η γνώση αυτή συσσωρεύεται στο υποσυνείδητό μας, ένα κομμάτι του εαυτού μας που δεν ελέγχουμε.

Μυρτώ Καστρισίου, τάξη Α'

*Ερμηνείες από το Ερμηνευτικό Λεξικό του Γ. Μπαμπινιώτη.

Τα μονοπάτια που πήραμε...

Φέτος στο σχολείο μας δημιουργήσαμε περιπατητική ομάδα από μαθητές της Β' και Γ' τάξης, και σε συνεργασία με το «Θησέα» και τον κ.Μ. Σακελαρίου πραγματοποιήσαμε τέσσερις περιπάτους.

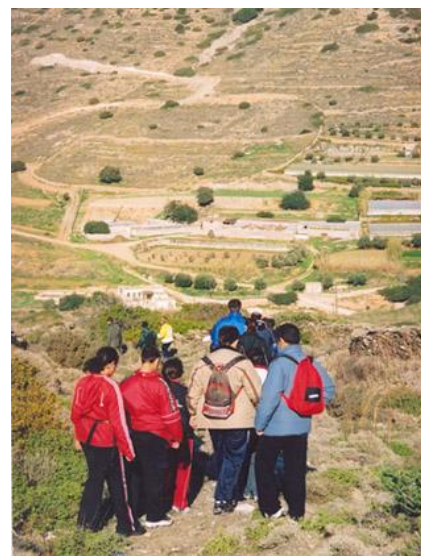
Στόχος μας ήταν πρώτον να γνωρίσουμε τα παλιά μονοπάτια της Σύρου, αυτά που εξυπηρετούσαν τους κατοίκους τότε που δεν υπήρχαν οι σημερινοί κεντρικοί δρόμοι, και δεύτερον να παραλληλίσουμε τις δυσκολίες της διαδρομής σε ένα μονοπάτι μ' αυτές της ζωής.

Κατά το πρώτο περπάτημα ακολουθήσαμε το μονοπάτι που συνδέει το Πισκοπιό με το Κίνι, το οποίο διατηρείται ακόμη σε πολλά σημεία του πλακόστρωτο. Οι δραστηριότητες με τις οποίες ασχοληθήκαμε κατά τη διάρκεια της διαδρομής είχαν να κάνουν με το να «μάθουμε

να ακούμε». Περπατήσαμε σιωπηλά κι ακούσαμε όσους περισσότερους ήχους μπορέσαμε. Μιλήσαμε ο ένας στον άλλο και μοιραστήκαμε την εμπειρία του μονοπατιού. Αναρωτηθήκαμε για το κατά πόσον ακούμε τους άλλους όταν μας μιλάνε, τους φίλους μας, τους γονείς μας, τους δασκάλους μας. Σημειώσαμε τι κατά τη γνώμη μας εμποδίζει την ακρόαση και ποια είναι τα στοιχεία εκείνα που διευκολύνουν την ακρόαση. Τέλος, καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι όταν ακούμε και βλέπουμε πραγματικά τότε επικοινωνούμε καλύτερα!

Το δεύτερο περπάτημα μας οδήγησε από το Κόμητο στο φάρο της Ποσειδωνίας. Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδρομής φανταστήκαμε ότι η ζωή μας είναι ένα μονοπάτι που το πήραμε και το ακολουθούμε από τη στιγμή που γεννηθήκαμε. Θυμηθήκαμε διάφορα γεγονότα, ευχάριστα, δυσάρεστα, επιτυχίες, αποτυχίες, ανθρώπους που μας επηρέασαν θετικά ή αρνητικά. Μοιραστήκαμε τις σκέψεις μας και μιλήσαμε για τα πράγματα που μας κάνουν ευτυχισμένους ή το αντίθετο. Τέλος, γράψαμε ένα κοινό γράμμα «στο μονοπάτι της ζωής μας» μιλώντας του για τα όνειρά μας, τις προσδοκίες μας, τις ανησυχίες μας κ.λ.π. Αυτή τη φορά μέσα

από την προσωπική ιστορία του καθένα μας ήρθαμε πιο κοντά. Εμπιστευτήκαμε προσωπικές μας στιγμές, τα όνειρά μας... είμαστε πια ομάδα και περπατήσαμε μαζί...

❖ Το τρίτο μονοπάτι που αποφασίσαμε να ακολουθήσουμε μας οδήγησε από το Δανί στο Γαλησσά. Στόχος αυτού του περπατήματος ήταν να ανακαλύψουμε τι μας δυσκολεύει και τι μας αρέσει στο μονοπάτι αλλά και στη ζωή. Ευχάριστη έκπληξη λίγο πριν φτάσουμε στο τέρμα, η ανακάλυψη μιας μικρής φάρμας ζώων.

❖ Το τέταρτο περπάτημα αποφασίστηκε για την Απάνω Μεριά: Κάμπος - Λία. Εδώ η συμμετοχή των μαθητών ήταν πολύ μικρή. Λίγο η απόσταση, λίγο ο δυνατός άνεμος που φυσούσε εκείνη την ημέρα, επέτρεψαν μόνο σε τέσσερα γενναία κορίτσια (Μαρίνα - Ρίτσα - Ελεάννα - Βάσω) να ακολουθήσουν τη διαδρομή.

Για την καταγραφή: Άννα Ωρολογά
Καθηγήτρια του 3ου Γυμνασίου Σύρου

Στα μονοπάτια περάσαμε φανταστικά....

Εκεί μαζί με τους καθηγητές μας εξερευνήσαμε μέρη που δεν περνάνε συχνά οι άνθρωποι. Μαθαίναμε

συνεχώς καινούρια πράγματα, όπως είδη λουλουδιών και φυτών. Επίσης, τραβήξαμε φωτογραφίες από τα μονοπάτια και σε ένα από αυτά, ένας καθηγητής μας τράβηξε με την κάμερα και η κασέτα προβλήθηκε στο Θέατρο Απόλλων.

Ακόμα, στη διάρκειά τους είδαμε διάφορα ζώα και επισκεφθήκαμε τη

«Φάρμα Κόκκινου» που είχε στρουθοκάμηλους, πόνυ, άλογα, σκύλους και κότες.

Συζητούσαμε με τους καθηγητές μας και κάναμε διάφορες δραστηριότητες: καταγράφαμε κάποιους ήχους, μυρωδιές, διάφορα πράγματα που είδαμε και συγκεντρωνόμασταν σε ομάδες των τεσσάρων ατόμων. Μετά, μαζευόμασταν και τα διαβάζαμε.

Τέλος, συναντήσαμε μερικά ασυνήθιστα πράγματα, όπως τον μετεωρίτη της Λείας, που από μακριά έμοιαζε με άνθρωπο.

Όλο αυτό ήταν μια αξέχαστη εμπειρία και όλα τα παιδιά ελπίζουμε να επαναληφθεί και του χρόνου με περισσότερες δραστηριότητες κι άλλα προγράμματα, με τους ίδιους καθηγητές.

Άννα Βελισσαρίου - Ελεάννα Αποστόλου, τάξη Β'

Τι θέλουμε να μάθουμε από τα μονοπάτια...

- Θέλω να περπατώ στα μονοπάτια και να μάθω την ιστορία τους και ποιο σκοπό εξυπηρετούσαν.
 - Θέλω να γνωρίσω καλύτερα όλα αυτά που βρίσκονται εδώ γύρω.
 - Να γνωρίσω τη Σύρο, να κάνω καινούριους φίλους, να γνωρίσω τον εαυτό μου, να κοιτάω τους άλλους στα μάτια...
 - Να έρθω κοντά με τους καθηγητές.
 - Να ξεσκάσω από την καθημερινότητα.
 - Να μάθω τα είδη των φυτών.
 - Θέλω να μάθω τον κόσμο όπως ήταν παλιά χωρίς δρόμους.
 - Θέλω να δω που καταλήγει... και ν' ανακαλύψω τα μυστικά που κρύβονται γύρω μου.
 - Θέλω να μάθω κι άλλα πράγματα για τη Σύρο που είναι ο τόπος που ζω.
 - Θέλω να δω που οδηγούν και τι θα γνωρίσω μέσα από τις εμπειρίες που θα ζήσω περπατώντας τα...
 - Δε θέλω να μάθω κάτι απ' τα μονοπάτια...
Όμως μ' αρέσει η φύση, λατρεύω ο,τιδήποτε υπάρχει στη φύση και τα βουναί και τα λαγκάδια...ιδιαίτερα τα ζώα.
 - Ήρθα να μάθω τους καθηγητές μου πώς είναι εκτός μαθήματος...
 - Μ' αρέσει να είμαι στη φύση και να βλέπω δέντρα, λουλούδια.
 - Στόχοι μου είναι να νιώθω ελευθερία και χαρά... Να δω ποια είναι η διαφορά της καθαρής φύσης απ' τα καυσαέρια της πόλης.
 - Να δω το μεγαλείο της Σύρου, να δω τα ιστορικά μονοπάτια που οι πρόγονοί μου περπατούσαν... Να περάσω μια μέρα φωτεινή, χαρούμενη, αξέχαστη, με τη φύση σε πρωταγωνιστικό ρόλο.
- Απόψεις των μαθητών που έλαβαν μέρος στις περιηγήσεις στα μονοπάτια.**

Αυτές οι περιηγήσεις οργανώθηκαν από το «Θησέα Κυκλάδων» με υπεύθυνο το κ.Σακελαρίου Μίλτο κι έλαβαν μέρος στο συγκεκριμένο πρόγραμμα μαθητές και μαθήτριες του 3ου Γυμνασίου Σύρου, οι καθηγητές τους κ.Ωρολογιά, κ.Ψιλλοπούλου, κ.Μπαρδάνη και κ.Ρούσσοις.

Αγαπητή Θάλασσα...

Σου γράφουμε αυτό το γράμμα, για να σου πούμε τα στάδια της ζωής μας.

- Το 1ο στάδιο της ζωής μας είναι πως ξαφνικά βρεθήκαμε μέσα σ' ένα μπουκάλι μες τη θάλασσα κι αυτό το μπουκάλι το βρήκαν οι γονείς μας οι οποίοι μας μεγάλωσαν.
- Στο 2ο στάδιο της ζωής μας ανακαλύψαμε κάτω από τις πέτρες τους καλύτερους μας φίλους, οι

οποίοι μας συμπαραστάθηκαν στις δύσκολες στιγμές.

- Στο 3ο στάδιο της ζωής μας ανακαλύψαμε μέσα απ' τους ασπάλαθους τη γεύση της σκανταλιάς.
- Στο 4ο στάδιο της ζωής μας ανακαλύψαμε μέσα απ' τα γαρύφαλλα την ομορφιά του παιχνιδιού.

Μέσα απ' όλα αυτά τα στάδια της ζωής μας ανακαλύψαμε «τα μονοπάτια της Σύρου» και στο μονοπάτι του Κόμητο αποφασίσαμε να σου γράψουμε αυτό το γράμμα.

Με αγάπη,
Αποστόλης Ρουσσουέλος - Παναγιώτης Μοστράτος - Βασιλική Αραβοσιτά
τάξη Β'

Αγαπητέ «Άγνωστε»...

Είμαστε τρία κορίτσια από τη Σύρο και βρισκόμαστε στο φάρο της Ντελαγκράτσιας. Λεγόμαστε Ιωάννα, Πόπη και Ελεάννα. Θέλουμε να σου πούμε για κάποια σημαντικά γεγονότα που είτε μας σημάδεψαν είτε απλά μας έχουν μείνει στο μυαλό μας.

Ένα κοινό σημαντικό γεγονός είναι ότι έχουμε γονείς που νοιάζονται για μας και έχουμε και φίλες να μας βοηθούν.

Ένα άλλο κοινό σημείο είναι πως όλες δεν θέλουμε να θυμόμαστε τις άσχημες στιγμές και όλα θέλουμε να τα βλέπουμε από την καλή πλευρά.

Στη ζωή μας υπάρχουν κάποια πρότυπα και κάποια πρόσωπα στα οποία προσπαθούμε να μοιάσουμε.

Σήμερα, ακολουθώντας ένα μονοπάτι βρεθήκαμε στο νοτιότερο μέρος της Σύρου. Διασχίσαμε μονοπάτια στενά, συναντήσαμε δυσκολίες, αλλά έτσι είναι και η ζωή. Αυτή η χαρά είναι η χαρά της επιτυχίας και στην ίδια τη ζωή. Σε χαιρετάμε και ελπίζουμε να περνάς πάντα ωραία στη ζωή σου.

Με αγάπη οι φίλες σου
Ιωάννα Ζώρζου - Πόπη Ρουσσουέλου - Ελεάννα Αποστόλου, τάξη Β'

Στις 7 Απριλίου 2005 μια τρελοπαρέα 43 ατόμων ξεκίνησε για μια τριήμερη εκδρομή στη Σαντορίνη.

Κανένας από εμάς, τους μαθητές, δεν πίστευε ότι θα πηγαίναμε αυτήν την πολυπόθητη εκδρομή γιατί όπως και να' χει αγγελούδια δεν είμαστε, αλλά πότε ήμασταν;

Ξεκινήσαμε λοιπόν από τη Σύρο 9 το βράδυ και φτάσαμε γύρω στις 2.30. Όπως ήταν

φυσικό, ξεσηκώσαμε όλο το πλοίο αλλά ήμασταν δικαιολογημένοι. Φτάσαμε λοιπόν στη Σαντορίνη και αφού χωριστήκαμε ανά τριάδες ή δυάδες, πήγαμε στα δωμάτια του ξενοδοχείου. Ποιος όμως να κοιμηθεί με τέτοια υπερένταση;

Τέλος πάντων, αφού κοιμηθήκαμε δυο ώρες το πολύ, το πρωί μας τρέχανε στα μουσεία. Πήγαμε και στο παλιό λιμάνι, ήταν πολύ όμορφα. Μετά πήγαμε για φαγητό σ' ένα πολύ καλό εστιατόριο. Το απόγευμα ήταν όλο δικό μας. Έτσι κάναμε μια βόλτα, ψωνίσαμε και κάτι. Το βραδάκι πήγαμε στο ίδιο εστιατόριο και βάλανε και μουσική. Χορέψαμε, διασκεδάσαμε, γελάσαμε και γενικά περάσαμε πολύ όμορφα.

Το Σάββατο το πρωί ξεκινήσαμε για μια μονοήμερη εκδρομούλα στην Περίσσα και στην Οία. Και τα δύο αυτά μέρη ήταν υπέροχα, αλλά η παρουσία

μας σίγουρα τα έκανε ομορφότερα. Το βράδυ πήγαμε για ένα γρήγορο φαγητό και μετά πήγαμε για ένα ποτό σ' ένα μπαράκι. Εκεί κι αν περάσαμε τέλεια. Χορέψαμε πάρα πολύ, όλοι μαζί ακόμα και με άτομα που ανταλλάσαμε ένα γεια κι αυτό με το ζόρι.

Την Κυριακή πήγαμε μια τελευταία εκδρομή και μετά μέσω Πάρου φτάσαμε στη Σύρο.

Ο γυρισμός μας άφησε, σε όλους, μια πικρία αλλά και πολλές ευτυχημένες στιγμές. Δεθήκαμε όλοι πολύ μεταξύ μας κι αν ήταν δυνατόν δεν θα αφήναμε αυτές τις στιγμές να τελειώσουν. Όμως, όπως όλα τα ωραία τελειώνουν κάποια στιγμή, έτσι κι αυτό. Τέλειωσε αφήνοντάς μας όμορφες στιγμές και εμπειρίες, πράγματα που ποτέ δεν θα τα ξεχάσουμε. Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ αυτήν την όμορφη χρονιά. Την τελευταία μας χρονιά στο γυμνάσιο.

Σας ευχαριστούμε γι αυτές τις υπέροχες τρεις ημέρες.

Σας ευχαριστούμε γι αυτά τα υπέροχα τρία χρόνια.

Μαρία Παπουτσάκη, τάξη Γ'

Το πλοίο Blue Star Paros αναχωρούσε με προορισμό τη Σαντορίνη.

Η Γ' τάξη του 3ου Γυμνασίου θα ήταν μια από τις πιο τυχερές αφού για πρώτη φορά θα βρισκόταν στο πλοίο μ' αυτόν τον προορισμό. Ήμουν πολύ ενθουσιασμένος όπως άλλωστε και οι συμμαθητές μου, αφού περίμενα δυο μήνες την τριήμερη αυτή εκδρομή. Παράλληλα όμως ήμουν και λίγο λυπημένος γιατί θα άφηνα κάποιους συμμαθητές μου στη Σύρο που δεν μπορούσαν να έρθουν.

Συναισθήματα χαράς και αγωνίας με κυρίευσαν όταν το πλοίο έφτανε στο λιμάνι της Σύρου για να μας πάρει. Μετά από πέντε ώρες διασκέδασης και φιλικών πειραγμάτων ήρθε η ώρα της αποβίβασής μας στη Σαντορίνη. Όλη η αγωνία μου χάθηκε, αφού

ήξερα ότι έρχονταν τρεις μέρες χωρίς σχολικές υποχρεώσεις και άγχος.

Η πρώτη μας αυτή εκδρομή, σαν τάξη ήταν καταπληκτική. Τα παιδιά ενωμένα σαν μια οικογένεια, γελούσαμε, βγαίναμε βόλτες, πειραζόμασταν, κάναμε φάρσες στους καθηγητές μας και άλλες πολλές τρέλες.

Όπως όλα τα όνειρα έχουν ένα τέλος, έτσι κι αυτό τέλειωσε και μάλιστα σύντομα. Έφτασε η ώρα να αποχαιρετήσουμε το νησί και μαζί μ' αυτό και την ξεγνοιασιά, το κέφι, τις τρέλες και ό,τι κάναμε. Ήρθε η ώρα να επιστρέψουμε στη Σύρο, στο σχολείο, στα μαθήματα, στο άγχος και την καθημερινότητα.

Το πλοίο του γυρισμού μας άφησε για λίγο και στην Πάρο και μετά από τέσσερις ώρες φτάσαμε στη Σύρο. Τέσσερις ώρες που πέρασαν γρήγορα σαν ένα θερμό αεράκι μέσα στο χειμωνιάτικο ψυχρό κλίμα.

Καθηγητές και παιδιά αποχαιρετιστήκαμε βγαίνοντας από το πλοίο, αλλά αν και χωριστήκαμε πρόσκαιρα θα μείνουμε για πάντα ενωμένοι στις καρδιές μας.

Στέφανος Ιωαννίδης, τάξη Γ'

Υ.Σ. Ένα μεγάλο ευχαριστώ από τη Γ' τάξη στους καθηγητές που μας συνόδευσαν

Ταξιδεύοντας προς Σαντορίνη...

...ήμουν γεμάτος προσμονή κι ενθουσιασμό γι' αυτό το πολυδιαφημισμένο και πολυσυζητημένο νησί! Η σκέψη αυτού του τρομερού σεισμού που τ' όκοψε στα δύο και το άφησε σημαδεμένο για πάντα είναι συγκλονιστική!

Πλησιάζοντας με το πλοίο, ρουφάω άπληστα με τα μάτια μου αυτήν την παράξενα βοηθητική όψη της Σαντορίνης. Σίγουρα δε μοιάζει με κανένα άλλο Κυκλαδονήσι. Είναι μοναδική! Αυτό το κόψιμο της μιας πλευράς της είναι τόσο έντονο που δεν πιστεύεις ότι προήλθε από το μικρό νησάκι δίπλα της, το ηφαίστειο, όταν αυτό ξύπνησε. Πόσο ήσυχο φαίνεται τώρα αλλά τι μεγάλη απειλή κρύβει! Πόσο γενναίοι είναι οι κάτοικοι αυτού του νησιού που ζουν μ' αυτό το ενδεχόμενο και το φόβο, χαμογελαστοί και φιλόξενοι!

Με την μετέπειτα περιήγηση ανακαλύπτω ότι όσο κοντά στη θάλασσα και επίπεδο είναι από τη μια μεριά του, τόσο κοφτό κι απότομα υψηλό είναι από την άλλη.

Η θάλασσα που το περιτριγυρίζει είναι μαύρη και βαθιά σαν το περιστατικό του μεγάλου σεισμού που το συντάρραξε. Οι παραλίες του είναι σπαρμένες με μαύρα

χαλίκια. Μόνο η κόκκινη παραλία είναι μια φωτεινή εξαίρεση κι είναι τόσο συναρπαστικό το έδαφος της με τις τόσες αποχρώσεις του!!

Η καλντέρα είναι ένα θέαμα αξεπέραστο, οποιαδήποτε ώρα της ημέρας κι αν τη δεις! Γι' αυτό οι Σαντορινιοί παθαίνουν κρίση νοσταλγίας όταν τύχει να λείψουν καιρό από το νησί.

Το ηλιοβασίλεμα εδώ είναι μαγευτικό!

Ιδιαίτερα από την Οία, όταν το παρακολουθείς, γεμίζεις δέος και στέκεσαι ακίνητος μη χάσεις τίποτα από το χαμήλωμα του ήλιου και το σμίξιμό του με τη θάλασσα.

Όλη αυτή η άγρια ομορφιά της Σαντορίνης σε καθηλώνει και σε κατακτά. Είναι σαν μια γοητευτική σειρήνα που σε καλεί συνέχεια κοντά της.

Κι είναι σίγουρο ότι όσοι πάνε, θα ξαναπάνε πολλές φορές, όπως κι εγώ!...

Αριστείδης Ξυπολιτίδης, τάξη Γ'

Μμμ...26/5 κιόλας!

Αρχίσαμε εξετάσεις....ΩΩΧΧΧ!
(το πρόγραμμά μας είναι χάλια).
Πολύ γρήγορα πέρασε ο καιρός
αλλά έγιναν και πολλά...

Βρισκόμασταν στην αρχή της
χρονιάς με καινούριους καθηγητές
και καινούρια μαθήματα. Επικρατεί
πλήρης αναισθησία και πανικός
ταυτόχρονα. Μα να, ήρθε ο καιρός
για να πάρουμε ελέγχους. Οι
βαθμοί των περισσότερων
χαμηλωμένοι. Ε, και;

Χριστούγεννα- επιτέλους! Πέντε
ημέρες ξεκούρασης οι οποίες
τελειώνουν πολύ γρήγορα. Η
χρονιά συνεχίζεται με τεστ και
διαγωνίσματα και όλα τα σχετικά-
κανείς όμως δεν έχει διάθεση για
διάβασμα γιατί πλησιάζει το
θρυλικό τριήμερο!

Απρίλιος, Πέμπτη βράδυ -
ημερομηνία δε θυμάμαι, και ποιος νοιάζεται; - φεύγουμε για Σαντορίνη!!!

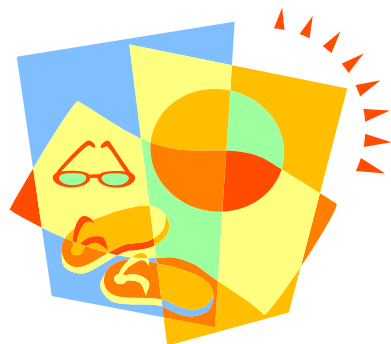
Όλα τα παιδιά κατενθουσιασμένα, τέλειο νησί, τέλεια παρέα, ε, και καλούτσικοι συνοδοί. Αυτή η εκδρομή δεν θα μπορούσε να ήταν καλύτερη: ψώνια, βόλτες, ξεναγήσεις, ηλιοβασίλεμα, clubbing, τρέξιμο στους διαδρόμους του ξενοδοχείου για να προλάβουμε να μπούμε στα δωμάτιο των κολλητών μας πριν μας τσακώσει η κ.Ιωσηφίδου (εγώ την πάτησα...).

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον υπεύθυνο που όρισε τους συνοδούς μας (κ.Ψιλλοπούλου, κ.Ιωσηφίδου, κ.Ωρολογά κ.Τσιομπάνης) γιατί ήταν καταπληκτικοί!!! Επίσης, αποκτήσαμε τέτοια οικειότητα με τους συγκεκριμένους που τις τελευταίες ημέρες δεν κάναμε μάθημα.

Ακολούθησε το «διάλειμμα» του Πάσχα, τα τελευταία -ο Θεός να τα κάνει- μαθήματα και τέλος οι εξετάσεις.

Τώρα λοιπόν όλοι περιμένουν το καλοκαίρι και το απολυτήριό τους φυσικά. Αυτή η χρονιά ήταν πραγματικά απίθανη, τέλεια, ανεπανάληπτη! Εύχομαι σε όλους καλλές διακοπές και οι χρονιές που θα έρθουν να' ναι ακόμα καλύτερες.

Μελίνα Δαλεζίου, τάξη Γ'

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!!!

Τι να πρωτοθυμηθούμε;

Τι δεν θα θέλαμε να ξεχάσουμε;

Το Ν. με τα φιλιά του, το Β. με το «βαρύ» του ύφος, τη Τ. που την «κτύπησε» η εφηβεία κατακούτελα, το Μ. με τις ιαχές του, το Γ. που για όλα «αυτός φταίει», την Ε. με το άγχος της, τη Μ. με τα καρφιά της, το Β. που σοβάρεψε απότομα, το Β. το πανύψηλο αγόρι, το Β. που μας προμήθευε τραγούδια rock, το Β. με τα πειράγματά του, την Ε. με την ωριμότητά της, την Ε. με την ευθύτητά της, το Β. με την οικειότητά του...

Να' στε καλά...

Πάντα με χαρές...

Μαρία Ιωσηφίδου

Καθηγήτρια του 3ου Γυμνασίου Σύρου